

Forslag

til

Lov om ændring af konkursloven, tvangsakkordloven m. v.

(Betalingsstandsning m. v.).

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 12. juni 1975.*)

§ 1.

I konkursloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 164 af 1. april 1971, som ændret ved lov nr. 318 af 19. juni 1974, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 udgår „(§ 50)“.

2. Efter § 1 indsættes:

„§ 1 a. Konkursen anses for begyndt ved konkursdekretets afsigelse.

Stk. 2. Ved aktie- og anpartsselskaber anses konkursen for begyndt ved kreditorernes beslutning om at fastholde konkursbegæringen.

§ 1 b. Ved frisdagen forstås i denne lov

- 1) den dag, da skifteretten modtog anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling eller konkurs,
- 2) dagen for skyldnerens død, såfremt dødsboet behandles efter reglerne i denne lov,
- 3) dagen for beslutning om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab som insolvent,
- 4) dagen for beslutning om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab som solvent, hvis selskabet inden tre måneder efter denne beslutning overgår til likvidation som insolvent, eller skifteretten inden samme frist modtager anmeldelse om betalingsstandsning eller begæring om akkordforhandling eller konkurs

eller det tidligste af de nævnte tidspunkter.

Stk. 2. Ophører virkningerne af anmeldelse om betalingsstandsning efter § 39 f, regnes dagen for anmeldelsen dog for frisdag, hvis skifteretten inden tre uger efter ophøret modtager begæring om akkordforhandling eller konkurs.

Stk. 3. Selv om en begæring om akkordforhandling ikke fører til stadfæstelse af tvangsakkord, regnes dagen for begæringens modtagelse dog for frisdag, hvis begæring om konkurs modtages inden tre uger efter, at begæringen om akkordforhandling blev tilbagekaldt eller forkastet eller akkordforhandling ophørte.

Stk. 4. Tilbagekaldes eller afslås en konkursbegæring, bevarer denne dog sin virkning, for så vidt angår fastsættelsen af frisdagen, hvis skifteretten inden tre uger efter tilbagekaldelsen eller afslaget modtager ny begæring om konkurs eller begæring om akkordforhandling eller anmeldelse om betalingsstandsning.

Stk. 5. Er skyldneren et aktieselskab eller anpartsselskab, sidestilles ved anvendelsen af stk. 2-4 beslutning om likvidation efter reglerne om likvidation af insolvente selskaber med indgivelse af konkursbegæring.“

3. § 3, *stk. 2*, ophæves.

4. § 4 affattes således:

„§ 4. Er en ydelse, for hvilken der skal svares vederlag, overgivet til boet efter konkursens begyndelse eller til skyldneren, efter at skifteretten har beskikket tilsyn, kan ydelsen kræves tilbage, medmindre konkurs-

Justitsmin. j. nr. 1974-44002-11.

*) Se FT: 3121, 4577, 5999, 6342; A. 3973; B. 1181. Lov nr. 266 af 26. juni 1975.

boet eller tilsynet tiltræder aftalen og modydelsen erlægges, eller der på opfordring stilles sikkerhed for dens erlæggelse til forfaldstid.

Stk. 2. Har boet rådet således over ydelsen, at den ikke kan tilbageleveres i væsentligt uforandret stand, svarer det vederlag efter reglen i § 31, nr. 3. Er overgivelsen sket før konkursen, og har skyldneren rådet over ydelsen på den nævnte måde, svares vederlag efter reglen i § 32, nr. 2.“

5. I § 10, *stk. 2*, udgår „ligesom også den, der inden konkursens begyndelse har fået afsætning, uanset konkursen bevarer sin ret til i sin tid at få udlæg og derefter søge fyldestgørelse i det afsatte gods“, og „§§ 23 og 158“ ændres til: „§ 23 og retsplejelovens § 533“.

6. § 15, *stk. 1, 2. pkt.*, ophæves.

7. I § 19 ændres „indfriet efter konkursens begyndelse“ til: „indfriet efter fristdagen“.

8. I § 20 ændres „før konkursens begyndelse“ til: „før fristdagen“.

9. § 23, *stk. 2*, affattes således:

„*Stk. 2.* Udlæg ifølge forlig og dom samt udpantning hos skyldneren har ingen retsvirkning over for konkursboet, såfremt udlægget eller udpantningen er foretaget senere end tre uger før fristdagen.“

10. I § 26 ændres „før konkursens begyndelse“ til: „før fristdagen“.

11. § 28 ændres til § 27, og som ny § 28 indsættes:

„§ 28. Betaling af gæld foretaget efter fristdagen afkræftes på boets begæring, medmindre gæld er dækket efter reglerne om konkursordenen, eller betaling var nødvendig for at afværge tab, eller den, til fordel for hvem betaling skete, hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, at begæring om konkurs eller akkordforhandling var indgivet, eller at et aktieselskab eller anpartsselskab var trådt i likvidation som insolvent.

Stk. 2. Andre dispositioner, der er foretaget efter fristdagen, afkræftes på boets begæring, medmindre dispositionen var nødvendig af hensyn til bevarelse af skyldnerens

virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser eller erhvervelse af dagliglivets fornødenheder. Afkræftelse kan dog ikke ske over for den, som med føje antog, at dispositionen var nødvendig som anført, eller som hverken vidste eller burde vide, at betalingsstandsning var indtrådt, at begæring om konkurs eller akkordforhandling var indgivet, eller at et aktieselskab eller anpartsselskab var trådt i likvidation som insolvent.

Stk. 3. Har et af skifteretten beskikket tilsyn godkendt betalingen eller dispositionen, kan afkræftelse kun ske, hvis tilsynet åbenbart har overskredet sine beføjelser.“

12. § 31 og § 32 udgår, og i stedet indsættes:

„§ 30 a. I dødsboer, hvor gælden ikke er vedgået af arvingerne eller overtaget af en efterlevende ægtefælle, betales forlods rimelige begravellesudgifter.

§ 31. Forud for anden gæld betales i lige forhold:

- 1) Omkostninger ved konkursens indtræden.
- 2) Omkostninger ved boets behandling.
- 3) Gæld, der pådrages boet under dets behandling.

§ 32. Derefter betales i lige forhold:

- 1) Rimelige omkostninger ved forsøg på at tilvejebringe en ordning af skyldnerens økonomiske forhold, såfremt offentlig akkordforhandling har været indledet, eller skifteretten i øvrigt skønner, at omkostningerne har været afholdt med føje.
- 2) Gæld, som skyldneren efter fristdagen har pådraget sig med samtykke af et af skifteretten beskikket tilsyn.
- 3) Rimelige omkostninger ved påbegyndt likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab.
- 4) Gæld, som stiftes under likvidation efter reglerne om likvidation af insolvente aktieselskaber eller anpartsselskaber.
- 5) Retsafgiften.“

13. I § 33, *stk. 1, nr. 1, 2 og 3*, ændres „konkursbegæringens indgivelse“ til: „fristdagen“.

14. I § 33 a, stk. 1 og 3, ændres „konkursens begyndelse“ til: „fristdagen“.

15. Efter kapitel 5 indsættes i underafsnit II:

„Kapitel 5 a.

Betalingsstandsning.

§ 39 a. En skyldner, der ikke mener sig i stand til at opfylde sine forpligtelser, kan anmelde, at han har standset sine betalinger.

Stk. 2. Anmeldelse om betalingsstandsning indgives skriftligt til den skifteret, som skulle have modtaget en begæring om konkurs, og skal angive skyldnerens fulde navn, personnummer og bopæl, det navn, hvorunder han eventuelt driver forretning (firma), hans erhvervsgren og stedet, hvorfra hans erhvervsvirksomhed drives, samt indeholde bekræftet oplysning om, hvem der eventuelt bistår ham under betalingsstandsningen.

Stk. 3. Skifteretten påfører anmeldelsen tidspunktet for dens modtagelse.

§ 39 b. Skyldneren skal senest en uge efter anmeldelsen udsende meddelelse om betalingsstandsningen til samtlige bekendte fordringshavere. En genpart af meddelelsen og en fortegnelse over de bekendte fordringshavere skal inden samme frist indleveres til skifteretten.

Stk. 2. Anmeldelse om betalingsstandsning offentliggøres ikke. Enhver, der har retlig interesse deri, kan hos skifteretten få oplysning om, hvorvidt og hvornår en skyldner har anmeldt betalingsstandsning, og hvem der eventuelt bistår ham.

§ 39 c. På skyldnerens begæring kan skifteretten bestemme, at der ikke kan søges fyldestgørelse på grundlag af udlæg eller udpantning, som ville miste sine retsvirkninger i tilfælde af konkurs, jfr. § 23, stk. 2. Dog kan forfaldne fordringer indkræves, men det indkomne beløb forbliver da i fogedrettens besiddelse. Søges fyldestgørelse i kontante penge, indbetales disse til fogden.

Stk. 2. Skifterettens bestemmelse efter stk. 1 medfører ikke tab af en af udlægget eller udpantningen følgende sikkerhedsret.

§ 39 d. På skyldnerens anmodning kan skifteretten beskikke ham et tilsyn. Beskik-

kelse kan betinges af, at der stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed. Har skifteretten ikke krævet sikkerhed, betales omkostninger, der ikke kan dækkes af skyldnerens midler, af statskassen.

Stk. 2. Skyldneren skal aflægge regnskab over for tilsynet efter dettes nærmere bestemmelse og må ikke foretage vigtigere dispositioner uden tilsynets samtykke.

Stk. 3. Tilsynet bør ikke godkende dispositioner, der ikke skønnes nødvendige af hensyn til bevarelsen af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser i øvrigt eller erhvervens af dagliglivets fornødenheder. Betaling af gæld bør kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betalingen er nødvendig for at afværge tab.

Stk. 4. Vederlaget til tilsynet fastsættes af skifteretten.

§ 39 e. Tilsynet eller den, som eventuelt bistår skyldneren, skal straks give skifteretten underretning, såfremt det viser sig, at der ikke er udsigt til at opnå en betalingsordning for skyldneren, eller at skyldneren ikke samarbejder loyalt, eller bstanden ophører.

Stk. 2. I de i stk. 1 nævnte tilfælde, eller hvis det i øvrigt oplyses over for skifteretten, at der ikke på betryggende måde arbejdes på opnåelse af en betalingsordning, bestemmer skifteretten, om virkningerne af anmeldelsen om betalingsstandsning skal anses for ophørt. Forinden skal der gives skyldneren, tilsynet og de eventuelt fremmødte fordringshavere lejlighed til at udtale sig, og der kan eventuelt gives skyldneren en kort frist til at indlede nyt samarbejde.

§ 39 f. Reglerne i dette kapitel anvendes, indtil

- 1) skyldneren tilbagekalder sin anmeldelse om betalingsstandsning,
- 2) forhandling om tvangsakkord åbnes,
- 3) konkursdekret er afsagt,
- 4) beslutning er truffet om likvidation af et aktieselskab eller anpartsselskab som insolvent,
- 5) skifteretten beslutter, at virkningerne af anmeldelsen om betalingsstandsning skal ophøre,

6) tre måneder fra fristdagen er forløbet eller det tidligste af de nævnte tidspunkter.

Stk. 2. Skifteretten kan under ganske særlige omstændigheder forlænge den i stk. 1, nr. 6, nævnte frist med to måneder, hvis skyldneren anmoder herom inden fristens udløb.

Stk. 3. Ophører den anmeldte betalingsstandsning af de i stk. 1, nr. 1 eller 5, nævnte grunde, eller forlænger skifteretten fristen i medfør af stk. 2, gives der på den måde, skifteretten bestemmer, meddelelse herom til samtlige bekendte fordringshavere. Skifteretten kan pålægge skyldneren eller den, der har bistået ham, at udsende meddelelsen.

§ 39 g. Skifterettens afgørelser efter § 39 d og § 39 f, stk. 2, kan ikke kæres. Skifterettens afgørelse efter § 39 e, stk. 2, kan kun kæres af skyldneren.

Stk. 2. I øvrigt sker kære af skifterettens afgørelser i medfør af dette kapitel efter reglerne i retsplejelovens kapitel 59.“

16. Kapitel 6 affattes således:

„Kapitel 6.

Om konkursens begyndelse.

§ 40. Er en skyldner insolvent, skal hans bo tages under konkursbehandling, når det begæres af skyldneren eller en fordringshaver.

Stk. 2. En skyldner er insolvent, hvis han ikke kan opfylde sine forpligtelser, efterhånden som de forfalder, medmindre betalingsudygtigheden må antages blot at være forbigående.

§ 41. Erkender skyldneren at være insolvent, eller har han standset sine betalinger, eller har der ved udlæg eller udpantning inden for de sidste tre måneder før konkursbegæringens modtagelse ikke kunnet opnås dækning hos ham, antages insolvens i almindelighed at foreligge.

Stk. 2. Det samme gælder med hensyn til en skyldner, der er eller inden for det sidste år før konkursbegæringens modtagelse har været pligtig at føre forretningsbøger, hvis en fordringshaver har krævet skyldneren for klar og forfalden gæld, mindst fire uger se-

nere forgæves har ladet en opfordring til at betale inden to uger forkynde for ham og inden to uger efter betalingsfristens udløb har indgivet konkursbegæring. I opfordringen skal der gøres opmærksom på, at udladelse af betaling kan medføre konkurs.

§ 42. Er gælden i et insolvent dødsbo ikke vedgået af arvingerne eller overtaget af en efterlevende ægtefælle, skal boet tages under konkursbehandling, når en fordringshaver ønsker det.

Stk. 2. Er præklusivt proklama udløbet på tidspunktet for afsigelsen af konkursdekretet, beholder det sin præklusive virkning. I modsat fald indkaldes fordringshaverne efter reglerne i denne lov.

§ 43. En fordringshaver kan ikke forlange skyldneren erklæret konkurs, hvis

- 1) hans fordring er sikret ved betryggende pant i skyldnerens ejendom,
- 2) hans fordring af tredjemand er sikret ved betryggende pant og konkursbegæringen strider mod vilkårene for sikkerhedsstillelsen, eller
- 3) hans fordring er uforfalden og af tredjemand er eller tilbydes sikret ved betryggende pant.

Stk. 2. Ligestillet med pant er anden tilsvarende sikkerhed. Ligestillet med pant i tredjemands ejendom er sikker selvskyldnerkaution.

§ 44. Foreligger der samtidig flere konkursbegæring, bestemmer skifteretten, hvilken begæring der først skal behandles.

Stk. 2. Konkurs anses for at være begæret på den dag, da den første begæring indkom til skifteretten, jfr. § 1 b.

Stk. 3. En konkursbegæring kan tilbagekaldes, indtil endeligt konkursdekret er afsagt.

§ 45. En konkursbegæring skal være skriftlig og så vidt muligt angive skyldnerens fulde navn, personnummer og bopæl, det navn, hvorunder han eventuelt driver forretning (firma), hans erhvervsgræn, samt hvorfra hans erhvervsvirksomhed drives. Dokumenter, der påberåbes, vedlægges.

Stk. 2. Skifteretten påfører begæringen tidspunktet for dens modtagelse.

§ 46. Skyldneren skal vedlægge sin konkursbegæring en opgørelse over aktiver og passiver samt en liste over fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten indkalder skyldneren til møde og kan afkræve ham mundtlige eller skriftlige oplysninger om hans økonomiske forhold.

Stk. 3. Udebliver skyldneren, anses hans begæring for bortfaldet.

§ 47. En fordringshavers konkursbegæring skal angive de omstændigheder, hvorpå begæringen støttes. Begæringen indgives i to eksemplarer.

Stk. 2. Skifteretten lader straks begæringen forkynde for skyldneren og indkalder samtidig med mindst aftens varsel skyldneren og vedkommende fordringshaver til et møde i skifteretten, der så vidt muligt bør afholdes senest tre dage efter konkursbegæringens modtagelse.

Stk. 3. Forkyndelse af konkursbegæringen kan undlades, hvis skyldneren på anden måde er gjort bekendt med den.

Stk. 4. Udebliver fordringshaveren, anses begæringen for bortfaldet.

Stk. 5. Skifteretten kan tillægge skyldnerens udeblivelse uden lovligt forfald eller hans undladelse af at give fyldestgørende svar på skifterettens spørgsmål betydning som bevis for rigtigheden af fordringshaverens anbringender. Finder skifteretten i særlige tilfælde ikke på forsvarlig måde at kunne træffe afgørelse i spørgsmålet om konkurs uden skyldnerens tilstedeværelse, kan den bestemme, at han skal fremstilles af politiet.

§ 48. Søger skyldneren en ordning med fordringshaverne, og skønner skifteretten, at der er rimelig udsigt til, at en ordning kan opnås, kan afgørelsen om konkurs på skyldnerens begæring udsættes. Forinden giver skifteretten den, der måtte bistå ham, og eventuelt andre interesserede lejlighed til at udtale sig.

Stk. 2. Udsættelsen kan betinges af, at skyldneren undergives tilsyn efter reglerne i § 39 d.

Stk. 3. Har skyldneren ikke standset sine betalinger, eller har han efter betalingsstandsning handlet til skade for fordringsha-

verne, bør udsættelse i almindelighed ikke ske.

Stk. 4. Udsættelse sker på bestemt tid og kan i alt ikke udstrækkes ud over tre måneder, under ganske særlige omstændigheder fem måneder, fra fristdagen.

§ 49. Er der åbnet forhandling om tvangsakkord, udsættes på skyldnerens begæring afgørelsen om konkurs, medmindre skifteretten skønner, at der ikke er rimelig udsigt til, at en akkord vil blive tilvejebragt.

Stk. 2. Stadfæstes akkordforslaget, bortfalder konkursbegæringen. Meddelelse herom gives til den, der har indgivet konkursbegæringen.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 48, stk. 1-3, finder i øvrigt tilsvarende anvendelse.

§ 50. Kan afgørelse om konkurs ikke straks træffes, kan skifteretten efter anmodning fra en fordringshaver fratage skyldneren rådighed over ejendele, som kan inddrages under eventuel konkursbehandling, hvis

- 1) skyldneren samtykker i fratagelsen,
- 2) skyldneren uden lovligt forfald udebliver fra møde i skifteretten,
- 3) skyldneren må antages at holde sig skjult, eller
- 4) der er fare for, at skyldneren vil råde over ejendele til skade for fordringshaverne.

Stk. 2. Skifteretten træffer de fornødne foranstaltninger til at hindre uberettiget råden. Begrænsninger i skyldnerens rådighed kan gøres gældende over for tredjemand, hvis denne kendte eller burde kende begrænsningerne.

Stk. 3. Foranstaltninger, der ikke kan opsættes, foretages af skifteretten eller den, som skifteretten udpeger dertil.

Stk. 4. Rådighedsfratagelsen ophører, hvis konkursbegæringen tilbagekaldes eller ikke tages til følge, eller hvis skifteretten bestemmer det.

§ 50 a. Har skifteretten ved konkursens erklæring grundet sin kompetence på anden omstændighed end den, at skyldneren har eller ved sin død havde bopæl her i riget, skal dette oplyses i konkursdekretet.

§ 50 b. Kan konkursboets midler ikke dække de med konkursbehandlingen for-

bundne omkostninger, hæfter den eller de, der har begæret konkurs, solidarisk for det manglende beløb indbyrdes med lige store andele.

Stk. 2. Afsigelse af konkursdekret kan betinges af sikkerhedsstillelse for de i stk. 1 nævnte omkostninger.

§ 50 c. Har en fordringshaver begæret konkurs, uden at betingelserne for konkurs var opfyldt, og kunne dette være undgået ved fornøden agtpågivenhed, skal han betale skyldneren erstatning for tab og godtgørelse for tort uden hensyn til, om konkurs er indtrådt.

Stk. 2. Viser det sig, at fordringen ikke bestod, indtræder ansvar efter stk. 1, selv om intet kan bebrejdes den, der begærede konkurs.

Stk. 3. Under særlige omstændigheder kan skifteretten bestemme, at en fordringshavers begæring om konkurs kun kan tages til følge, hvis der stilles en af skifteretten fastsat sikkerhed for eventuelt erstatningsansvar efter stk. 1 og 2.“

17. I § 56 ændres „ville påføre boet betydelig skade“ til: „må anses for u hensigtsmæssig“.

18. I § 79 udgår „, og om den ved § 46 pålagte forpligtelse er tilsidesat“.

19. I § 84 udgår „, dersom skyldneren er handlende, fabrikant eller skibsreder, da“.

20. I § 97 udgår „, og de påløbne omkostninger, som ikke af boet kan dækkes, tilsvares af den, der har forlangt konkursbehandlingen“.

21. § 100 affattes således:

„**§ 100.** Skyldneren kan forlange, at forhandling om akkord indledes i overensstemmelse med reglerne nedenfor.“

22. § 101, stk. 1, *litra g*, ophæves.

23. I § 106 ændres „efter konkursens begyndelse“ til: „efter fristdagen“.

24. §§ 140-43, 145-47, 149, 158 og 160-69 ophæves.

§ 2.

I lov om tvangsakkord uden for konkurs og om udvidelse af adgangen til tvangsakkord under konkurs (tvangsakkordloven), jfr. lovbekendtgørelse nr. 165 af 1. april 1971, som ændret ved lov nr. 318 af 19. juni 1974, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 4 indsættes:

„**§ 4 a.** Skifteretten kan betinge akkordforhandling af, at der beskikkes skyldneren et tilsyn, og at der stilles passende sikkerhed for omkostningerne ved tilsynets virksomhed.

Stk. 2. Skyldneren skal aflægge regnskab over for tilsynet efter dettes nærmere bestemmelse og må ikke foretage vigtigere dispositioner uden tilsynets samtykke.

Stk. 3. Tilsynet bør ikke give tilladelse til dispositioner, der ikke skønnes nødvendige af hensyn til bevarelsen af skyldnerens virksomhed, rimelig varetagelse af fordringshavernes fælles interesser i øvrigt eller erhvervelsen af dagliglivets fornødenheder. Betaling af gæld bør kun ske i overensstemmelse med konkursordenen, eller hvis betalingen er nødvendig for at afværge tab.

Stk. 4. Vederlaget til tilsynet fastsættes af skifteretten.“

2. § 5, stk. 3 og 4, § 17, stk. 1, sidste pkt., og § 22, stk. 1, sidste pkt., ophæves.

3. I § 29 indsættes som stk. 2:

„*Stk. 2.* Ved akkordens stadfæstelse mister udlæg eller udpantning hos skyldneren sin retsvirkning, såfremt udlægget eller udpantningen er foretaget senere end tre uger før fristdagen for en fordring, som omfattes af akkorden.“

4. § 39 ophæves.

§ 3.

I lov nr. 370 af 13. juni 1973 om aktieselskaber, som ændret ved lov nr. 287 af 14. juni 1974, foretages følgende ændringer:

1. § 129, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 132, stk. 1, ændres „§ 48“ til: „kapitel 6“.

3. I § 133, stk. 3, ændres „§ 31, litra b,“ til: „§ 31, nr. 2 og 3,“.

§ 4.

I lov nr. 371 af 13. juni 1973 om anparts-selskaber foretages følgende ændringer:

1. § 98, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

2. I § 101, stk. 1, ændres „§ 48“ til: „kapitel 6“.

3. I § 102, stk. 3, ændres „§ 31, litra b,“ til: „§ 31, nr. 2 og 3,“.

§ 5.

I § 117, stk. 1 og 2, i lov nr. 129 af 15. april 1930 om forsikringsaftaler, som ændret senest ved lov nr. 212 af 26. april 1973, ændres „inden konkursen“ til: „inden frist-dagen“.

§ 6.

I § 2, stk. 2, i lov nr. 116 af 13. april 1972 om Lønmodtagernes Garantifond ændres „konkursbegæringens indgivelse“ til: „fristdagen“.

§ 7.

§ 301 i borgerlig straffelov, jfr. lovbe-kendtgørelse nr. 69 af 8. februar 1974, som ændret ved lov nr. 285 af 14. juni 1974, ophæves.

§ 8.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1975.

Stk. 2. De hidtil gældende regler anvendes på fortrinsret for krav, som er stiftet inden lovens ikrafttræden, og på ansvar for om-kostninger og erstatningspligt som følge af en konkursbegæring, der er indgivet inden samme tidspunkt.

§ 9.

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. §§ 1-5 og § 7 kan ved kongelig anord-ning sættes i kraft for Færøerne med de af-vigelser, som de særlige færøske forhold til-siger.

Stk. 3. §§ 1-6 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Grønland med de afvigel-ser, som de særlige grønlandske forhold til-siger.

Skytte.

/ Søren B. Jørgensen.